

«**LEIKS-MAJJA**»
TIEATAJA

Nr. 1 (2)
1935

Mõningaid väärnähteid kindlustusalalt.

Kindlustusala on täiel määral usaldusel põhjenev majandusala. Kui see nii on, siis peame meie — kindlustustegelased, ka nii talitama, et meid täielikult usaldatakse. Mõnikord patustatakse aga selle algnõude vastu rängasti ning see mõjub halvavalt meie töö tulemustele ja heale vahekorrale kindlustusvõtjatega, s. o. meie ärisõpradega.

Üle- või allakindlustus.

Sagedasti ilmneb kahjujuhtude likvideerimisel, et varandus oli ülekindlustatud. Sarnane olukord raskendab märksa õiglast likvidatsiooni ja pärast kahjujuhust õige hinna väljatoomine pahandab kahjukannatajat väga. Sagedasti saab likvidaator kuulda siis lauset: „Teie enda agent hindas ja soovitas sarnase summa peale kindlustada ja nüüd ütlete Teie, et varandus ei olegi seda väärt.“ Muidugi on selge, et varanduse omanik peaks ise kõige paremini teadma oma varanduse väärtust, aga siin on hea juhus ajada süü esindajale. Igal juhul on sarnasest kahjukannatajast, kelle varandus tunduvalt ülekindlustatud oli, saa-

nud seltsi vaenlane, kui kindlustuse sõlmimisel juba ei ole tema tähelepanu sellele juhitud, et ülekindlustamine on ilmaaegne, sest kahjujuhul võetakse arvesse ainult varanduse tõelik väärtus.

Samuti halb on allaväärtuse kindlustamine. Sel juhul jätab omanik vahest liiga suure osa varanduse väärtusest oma kanda ja kahjujuhul leiab, et selts maksab temale liig vähe. Eriti raske on sarnasel korral likvideerida osalist kahju.

Sellepärast on minu soov kõigile meie esindajaile tule-, murdvarguse- ja loomakindlustuse aladel, olla kindlustuse sõlmimisel otsekohene ja püüda kindlustus sõlmida varanduse õiges väärtuses, siis on usalduse vahekord ärisõpradega kindel.

Ebaõiglane kindlustuse „püüdmine“.

Tuleb ette juhuseid, kus esindaja võistluse tuhinas teeb kindlustusvõtjale kõiksugu meeldivaid pakkumisi: odavat laenu, alla tariifi makse, kahju juhul rikkalikku väljamaksmist, igaaastast hinnaalandust jne. Kui need lubadused on antud ilma, et neid

pidada mõeldakse või suude- takse, siis hävitab see usalduse ja loob halva vahekorra kind- lustusvõtja ja seltsi vahel. Selle- pärast ärge lubage, kui Teie kindel ei ole, et iga lubadust täita suudate. Lubage vähem ja täitke kliendi soove rohkem kui lubatud, siis olete püsiva portfelli omanik ja ükski võist- leja ei leia teed Teie kindlus- tuste ülevõtmiseks.

Otses kuritahtlikuks peab aga nimetama sarnaseid „võtteid“, kus esindaja kindlustuse püüd- mise tuhinas katsub hinnaalan- dust teha, muutes selleks kind- lustusobjekti koosseisu, näit.: võttes hoonete kiviosad üleväär- tuse ja puuosad allaväärtuse või viies kaubad odavama liigi alla jne.

Olen eespool juhtinud tähele- panu mõningaile väärnähetele, mis võivad rikkuda usalduse vahekorra seltsi ja kindlustus-

võtjate vahel. On aga veel terve rida väärnähteid esinda- jate eneste ja seltside vahekor- dades, missugused omavad sa- muti suure tähtsuse meie töö innu ja tulemuste suhtes. Teiste seltside ja nende esindajate „mahategemine“, mida mõnede seltside poolt päris avalikult praktiseeritakse, ärgu olgu meile eeskujuks, vaid vaatame põlas- tusega sarnastele „võtetele“, püüame seista kõrgemal sarna- sest töötamise ja kindlustuste hankimise viisist. Meie selts ei vaja „laimu karkusid“, vaid meie püsime kindlalt omal jalul ja sammume ilma kõrvalabinõudeta edu rada.

Ausus, õiglus ja üksteisest arusaamine olgu meie lipukirjaks, see loob usalduse õhkkonna ja seda on edukaks töötamiseks kõige rohkem vaja.

O. Suursööt.

Aeg on soodne elukindlustuse tööks.

Kolme kuuga rohkem kui varemalt aastaga!

Käesolev aasta on muutunud elukindlustuse põllul eriti vilja- kaks. Oleme saavutanud kolm- veerand aastaga möödunud aasta uusproduktiooni taseme ning aasta viimane veerand, mis ta- valiselt parimaks elukindlustuse hankeajaks, töötab anda veel ilusat lisa.

Tundub, et aeg on jällegi soodne elukindlustuse tööks, et oleme saanud üle sellest umb- usu ja kahtluse perioodist, mida

vajutas meile üleilmne majan- duskriis ning mille tagajärjed ei jäänud mõjuta ka kindlustuse põllule. Majanduselu, mis kriisi- aastatel ähvardas vägisi ummik- kusse jooksta, hakkab päev päevalt paranema, igalpool on märgata meeleolu tõusu ja töö- ind on tagasi tulnud. Kindlus- tusemehel on põhjust parema aja üle tõsiselt rõõmu tunda. Kui ta noil raskeil aegadel võitles sagedasti tagajärgedeta ja elu-

kindlustuse selgitustöö ei kannud igakord täiel määral vilja, siis on nüüd tagajärjed selle eest mitmekordsed. Selgitustöö, mida siis tehti mõnikord asjata, hakkab nüüd tasuma.

Praegu, kus meil käimas sügised elukindlustuse võistlused ja esimene võistluskuu juba möödunud, annavad töötajajärjed olukorra paremusest kõige selgema pildi. Uusproduksioon septembris on enam kui kahekordne, võrreldes eelmise aasta sama kuuga. Ja kohtadelt tulevad teated lubavad eeloleva võistlusaja kohta hellitada veelgi paremaid lootusi. Ligi pool võistlusajast on veel ees ja aeg sobiv üllatusteks. On põhjust kõigil kaastöölistel tavalisest rohkem pingutada, et anda seltsi 70 aasta juubeliks võimalikult suuremat tööhulka.

Tuleval aastal saab selts 70 aastat vanaks. Seitsekümmend aastat on selts olnud rahva teenistuses, üle elanud mitmesuguseid aegu — sõdasid ja revo-

lutsioone, on varisenud vägevad riigid ja vaheldund valitsused, kuid selts on kõigis olukorras suutnud kohaneda ja kogu aeg kui vahisõdur valvel olla ligemise vara kaitsmisel. See sündmus ei tohiks jätta meie seltsi tegelaste peret kaugeltki ükskõikseks. Kas ei oleks kohane valmistada selleks ajaks juubilaarile ka vääriline kink.

Mis oleks siin sobivam kui ilusad arvud — suur juurdekasv juubeli eelaastal. Ja seda näidata ei ole mitte raske meie enam kui kuuesaja liikmelisel kaastöölise perel. Igal esindajal võistluseaja jooksul teha veel vähemalt üks elukindlustus ja see on juba rohkem kui kogu möödunud aasta uusproduksioon — üks see ole üllatus — kolme kuuga rohkem kui varem aastaga. Tarvitseb omada vaid hääd tahet ja meie viime selle läbi, andes juubeli aastaks väerika lisa seltsi elukindlustuse salve.

—n.

Ja kindlustus jäi jõusse viimata. . .

Lennul Helsingist—Tallinna hukkus 9. okt. s. a. reisilennuk meeskonnaga ja nelja reisijaga.

Üks sellel saatuslikul lennul hukkunud reisija esitas möödunud aasta 20. detsembril meie seltsile elukindlustuse sooviavalduse, valides kindlustussummaks 5.000 krooni ja kindlustusviisiks segakindlustuse 25 aasta kestusega. Kindlustuse alguseks määrati käesoleva aasta 1. jaanuar.

Mingisugusel põhjusel kindlustatav jättis aga kindlustuse jõusse viimata. . .

Hukkunut, kes mõni päev enne saatuslikku lendu sai alles 31 aastaseks, jäi leinama abikaasa tütreaga.

Võitlusse raugemise vastu!

Kes elukindlustuslepingu sõlmib veendumusel, et elukindlustus on vaieldamatult tarvilik perekonna majandusliku kaitseks; kellele ühtlasi selge on, et perekonna kaitse elukindlustuse kujul on otstarbekohasem, see sõlmib kindlustuse kindla kavatsusega tasuda preemiaid kuni kindlustuse loomuliku lõpuni.

Et kavatus oleks teostatav, seks peavad algusest päale olema täidetud need eeldused, mis teostamist võimaldavad.

Kõige tähtsamaks eelduseks elukindlustuse jõus püsimisel on see, et preemiamaks oleks kindlustusvõtjale majanduslikult jõukohane. Kogemused näitavad, et nimelt need kindlustused, millede sõlmimise juures unustati kindlustusvõtja maksuvõimega küllaldaselt arvestamast, kipuvad esimestena raugema — kindlustusvõtjale sünnitab kõrgete preemiate maksmine lihtsalt liig suuri raskusi.

Kuigi kõige päält peaks kindlustusvõtja ise hindama oma maksuvõimet ning vastavalt sellele valima kindlustussumma kõrguse ja kindlustusviisi, ei võiks ometi selles küsimuses kõrvale jääda ka esindaja. Esindaja peaks kaheldamatult võimaligikaudseltki hinnata kindlustusvõtja maksuvõimet ning arvestades sellega ja kandidaadi kindlustustarbega tulekski esitada sobiv kindlustusviisi ja summa.

Kindlustusviisi ja summa sobivus, seega ka kindlustuse püsivus, ei ole tähtis mitte ainult kindlustusvõtjale ja seltsile,

vaid see on samuti tähtis ka esindajale. Sest mis on hõlpsam — hankida kindlustusi ümbruskonnas, kus kindlustusvõtjad üldiselt on oma elukindlustustega rahul ning tasuvad korralikult preemiaid või ümbruskonnas, kus mitmesugustel põhjustel suhteliselt palju kindlustusvõtjaid on katkestand preemiate tasumise ning nüüd võib olla kibestunult elukindlustusele nõnda ütelda „altkulmu“ vaatavad?

* * *

Eeldame nüüd, et kindlustus oli alul täiesti sobiv ja jõukohane. Ajad aga muutuvad ja nendega ühes võib muutuda ka kindlustusvõtja majanduslik olukord. Preemia, mida alul oli hõlpus tasuda, võib majandusliku seisundi nõrgenemisel muutuda talumatuks koormaks.

Õnneks ei juhtu sarnaseid maksuvõime raskekujulisi halvenemisi küll sageli, ent neid tuleb siiski ette.

Kui kindlustusvõtja ei ole majanduslikult ruineerunud, siis ei ole põhjust ega tohikski lasta kindlustust raugeda. Sest kui kindlustus oli tarvilik majandusliku kõrgeseisu ajal, siis seda hädavajalikumaks on ta muutunud kindlustusvõtja majanduslikul madalseisul.

Sel puhul (ja loomulikult ka siis, kui preemia algusest päale oli liig kõrge) on õige vähendada kindlustussummat või võimaluse korral üle minna madalama preemiamääraga kindlustusviisile. Elukindlustuse kohaldamine uutele kitsamatele majan-

duslikele võimalustele sündigu viivitamatalt — niipea, kui on selgunud, et endine preemia-summa osutub pikemaks ajaks ülejõukäivaks.

* * *

Püsivad majanduslikud raskused on, nagu eespoolgi märgitud, suhteliselt harvaesinevad. Palju sagedamini tuleb ette juhu-seid, mil kindlustusvõtjal tekib ühel või teisel põhjusel ajutisi raskusi.

Ajutiste majanduslike raskuste puhul ei tohiks aga kõne alla tulla kindlustussumma vähendamise, veel vähem kindlustuse lõpetamise. Sest hääl tahtmisel leitakse siin ilma selletagi peaaegu eranditult rahuldav küsimuse lahendus. Sündis preemiata tasumine tavalisti näiteks aasta või poolaasta viisi, siis võib ajutiste majanduslike raskuste puhul üle minna veerandaasta viisi maksmisele.

Ei ole kindlustuse jõus hoidmiseks maksuviisi muutus küllaldane, võib mõnel juhul ajutiseks üle minna madalama preemiamääraga kindlustusviisile.

Päale ülalmainitute on veelgi vahendeid, mille rakendamisel võimaldub kindlustust ka raskeil päevil jõus hoida. Kõigi nende käsitlemine siinkohal viiks aga pikale ega täidaks see ka täiel määral oma otstarvet, kuna igaüks kindlustuse raugemise juhtum nõuab olukorrast olenevalt ikkagi täiesti erilaadset lahendusviisi.

Sellepärast — kui on näha, et kindlustus kipub raugema vaatamata esindaja kõigile vastassuunalistele pingutustele, pöördugu esindaja viivitamatult seltsi poole. Püüame koos leida abinõusid, et vältida kindlustuste raugemist, mis on kahjulik niihästi kindlustusvõtjale kui esindajale kui ka seltsile.

K. S.

Hoiukell — uudisvahend elukindlustuse hanketöös.

Oleme kasutanud elukindlustuse hanketöös juba mõnda aega hoiukarpe hääde tagajärgedega. Hoiukarp on saanud sagedasti kaasaaitajaks kindlustusvõtjale preemiata kogumisel, kus väikeste karpilastud summadega koguneb pikkamööda peaaegu märkamatu maksta olev preemia. Samuti kergendab see teinekord esindajal kindlustuslepingu sõlmimist, mida eriti võib märgata lastekindlustuse juures, kus hoiukarp on tihti saanud huviobjektiks, millele juba kergesti järgneb siis elukindlustus.

Uudisena sel alal oleme saanud hoiukellad.

Hoiukell kujutab nägusa välimusega lauakella ühes äratusseadega, millele on juurde kombineeritud raha kogumise kassa. Kell valvab juba selle järgi, et aegajalt saaks raha kassasse lastud, sest vastasel korral lakkab kell käimast.

Hoiukelli anname väikese lisamaksu eest elukindlustuse poliisidele kaasa. On arvata, et hoiukellast on suur abi elukindlustuse hanketöös.

Valge ümbrik.

I

Vaikne õhtutund. Sooniste perekond naudib kallist kodurahu. Isa istub tugitoolis, emal laua ääres on näputöö käes. Väike Endu istub oma veel vähema õekesega raadioaparaadi ees ja kuulavad iluheliseid, mis tulevad kaugelt, kaugelt. . .

Ei ole õnnelikumaid inimesi kui Sooniste perekond. Aga liig järsku võib haihtuda õnn. Nagu kuri tuulepuhang võib paisuda maruks, mis murrab maha puid ja inimesi, nii võib õnnetus hiilida iga maja kohal ja hüpata otse sealt aknast sisse, kus pole nähtud õnnetusest undki.

Nii ka siin. Äkki katkes miskisugusel põhjusel muusika raadioaparaadis. Toas jäi vaikselt ja ses vaikuses kuuldus valuline ohe, mis tuli pereisa rinnust. Proua Sooniste tõusis ehmunult püsti. Ta nägi, et mees oli muutunud näost kahvatuks.

„Mis sul on, Karl? Heldene aeg, sa oled ju kokku langemas. Räägi ometi!?” küsis majaproua ehmatusevärin hääles.

Mees surus ühe käe vastu rindu ja rääkis vaevalt kuuldavalt:

„Halb... Mu süda...“ Siis osutas ta teise käega raamatu-riiuli poole ja kordas kähisedes: „Valge ümbrik... valge ümbrik... See on...“

Majaisa ei suutnud lauset lõpetada. Ta pea langes rinnale, käed jäid lõdvalt tooli veerelt ripnema. Karl Sooniste oli surnud.

Tuli arst, aga päästa polnud enam midagi.

„Ta süda oli ammugi nõrk,“ seletas arst. „Soovitasingi talle puhkust, aga liig ustavalt oli ta oma töökohuste küljes kinni. Ülepingutus töös ja arvatavasti mingisugune ärritus tõid äkilise lõpu südame tegevusele.“

Arst silitas väikese Endu ja Elvi pead ja lahkus. Mis aitab aga pea silitamine ja lohutus, kui pole enam isa. Kui pole isa, kes hoolitseb oma perekonna eest?

Ja südantlõhestav oli õnnetu ema ja lapsukeste nutt isa surisängi ääres.

II

Mulla alla maeti armastatud isa. Kurvaks ja tühjaks jäi kodu, kus oli enne valitsenud õnn ja armastus.

„Nüüd, lapsed, peame kolima vähemasse korterisse,“ rääkis ema. „Meil pole enam isa, kes teenis üüriraha ja toitis meid.“

„Aga kes meid nüüd hakkab toitma?“ küsis Endu. Ja ema vastas: „Eks nüüdsest peale pean mina katsuma tööd leida. Väike Elvi aga küsis: „Ema, kas seal uues korteris, kuhu läheme, on meil ka mängutuba?“

Emale tulid pisarad silmi. Ta jäi lapsele vastuse võlgu. Ta teadis, et uues korteris oli vaid üks tuba ja seegi hämar ning kitsas.

Matuse kulude katteks oli müüdnud raadioaparaat ja osa mööblit. Raamatud tuli pakkida

Muretud ja helged on laste päevad,
keda saadab ema arm ja isa hoolitsus. Nii hää on hullata
sillerdava päikese käes, ei pane tähelegi, kuidas kaob aeg...

Kuid isa hoolitsev käsi võib kaduda ootamatult —
kas on sellele mõteldud ja aegsasti võetud nende väi-
keste kaitseks EEKS-MAJA elukindlustuse poliis.

kasti, sest uues korteris polnud ruumi raamatu riiulile.

Riiulit tühjendades proua Sooniste jällegi tuletas meele mehe viimseid sõnu valgest ümbrikust. Mida küll mõtles ta selle valge ümbrikuga? Ja mingit valget ümbrikku ometi siin riiulil ei ole. Proua Sooniste oli juba ennegi otsinud riiuli läbi ja nüüdki vaatas raamatute vahele, aga ümbrikku siin ei olnud. Ta jäi viimaks arvamusele, et surija mõistus polnud ehk enam selge ja nii polnud ka ta sõnadel enam mingit tähendust.

III

Sooniste perekond on nüüd juba korterit vahetanud kolm korda. Praegu elavad nad põõningu kambri, mis kitsas kui kast. Mööblist on jäänud järele vaid magamisasemed ja paar tooli. Proua Sooniste katsed tööd leida ebaõnnestusid. Ja et viletsus oleks täielik, tuli veel haigus ja murdis ta tööbevoodisse. Endu ja Elvi, kes olid enne õitsevad lapsukesed, liiguvad nüüd külmas toakeses nagu piinatud linnukesed. Ei ole enam laulu ega naeru. Elvi katsub küll süllalaiusel põrandalopil alustada mängu nukkudega, mis meenutavad talle endiseid ilusaid aegu, aga mäng ei edene.

„Ema, mu köht on tühi!“ haliseb väike tüdruk. Ja haige ema on meelegeitel. Ta hüüab poega:

„Endu, too põõningult kastist isa raamatuid. Sa pead neid viima kauplusse, kus ostetakse tarvitatud raamatuid. Ehk saame nende eest mõne sendi leivarahaga.“

„Aga isa ütles ju alati, et kõik ta raamatud jäävad mulle,“ räägib Endu. Emalgi on raske lahkuda raamatuid, aga midagi pole parata. Endu toob sületäie raamatuid tuppa.

„Näita, milliseid sa võtsid!“ ütleb ema. Endu toob paksu leksikoni voodi. Haige lehitseb seda hellasti. See raamat oli olnud sageli mehe kirjutuslaual. Äkki kukub raamatu vahelt välja valge ümbrik. Haige avab selle, endal süda klopib erutuses. Võtab ümbrikust välja paberilehe, loeb: Elukindlustuse poliis! Kallis tark mees. Salaja oli ta hoolitsenud oma laste eest. Ja surseski oli ta viimne mõte oma lapsukeste juures. Kõike jõudu kokku võttes oli ta tahtnud öelda, kus on kallis paber, aga surm oli halastamata...

„Lapsed!“ hüüab ema, „me oleme päästetud. Ei ole vaja enam müüa raamatuid, isa on hoolitsenud meie eest: Me saame elukindlustuse seltsist ilusa summa raha.“

IV

Endu ja Elvi elavad nüüd avaras korteris. Ja jällegi kõlab nende rõõmus laul. On uusi mänguasju, on uusi mööbleid ja aknast paistab tuppa kevadpäike. Ema on nüüd terve ja talitab köögis ja varsti kõlab ta kutse: „Lapsukesed, tulge sööma!“

Istuvad hästi kaetud laua ääres ja väike Elvi paneb käekesed kokku. Nad tänavad taevataati ja mälestavad oma head isa, kel oli südamel oma perekonna õnn ja kes oskas seda kindlustada õigel ajal.

T. B.

Hankemees töö.

„Tere, kas härra V. on kodus!“

„Tere!“

„Meie oleme kindlustusemehed kindlustusselts EEKS-MAJA'st.“

„Mida teie soovite. Kas tahate rinda pista või kivi tõsta.“

„Ka seda võib, kuid enne ajame vähe kindlustuse juttu. Peab ju enne igasugust pistmist ja tõstmist end ikka kinnitama.“

„Mis kindlustuse juttu. Mul töökoja sissesead kindlustatud ja mis teie veel tahate.“

„See on kõik väga hea, kuid meid huvitab veel, kuidas on lood selle kõige tähtsama — elu — kindlustamisega.“

„See pole teie asi.“

„Aga siiski härra V., meie kui kindlustusemehed oleme oma kutseeetika tõttu kohustatud huvi tundma ja järele uurima, kuidas on olukord meie ümbruskonnas elukindlustamisega. Usume, et see, kas kaaskodaniku elu on kindlustatud ja jaataval korral, millises seltsis, ei ole mitte sääranane saladus, mida meile kui kindlustusemeestele ei või avaldada.“

„Seni käis ikka agent üksinda, nüüd on õige teine mees kaasas. Kas arvate, et kahe mehega on kergem rääkida „auku“ pähe.“

„Aga härra V., meie ei võta oma ülesannet kunagi nii, nagu peaksime Teile või kellelegi teisele kaaskodanikule „auku“ pähe rääkima, vaid meie teeme elukindlustuse alal selgitustööd ja meie sihiks on jõuda ka elukindlustuse tööga vähemalt sama kaugele kui seda on läbilõõnud tulekindlustusala.“

„Tulekindlustus on asi, ilma

milleta ei saa läbi. Põleb mul töökoja sissesead ja majakraam maha, olen kohe purupaljas. Ja pean ma minema siis kerjama. Ei, seda ma ei tee.“

„Teil on õigus, härra V. Nagu meie sellest järeldame, tulekindlustust Teie pooldate, nagu seda teeb enamus meie kaaskodanikest, aga elukindlustuse jutt näis Teile esialgu olevat vastumeelne. Kui tohime küsida, mis on selle põhjuseks?“

„Elukindlustuse eest seltsi sisse makstud raha on maha visatud raha. Minu tädimees kindlustas oma elu, maksis seltsi üle 100 kr. sisse, lõpetas kahe aasta pärast kindlustuse ära ja ei saanud tagasi sentigi. Kas see ei ole inimeste petmine?“

„Mingit inimeste petmist ja raha mahaviskamist ei ole elukindlustamise juures, vaid elukindlustamine on lepingu sõlmimine seltsiga. Lepingu sisu tehakse kindlustusmeeste poolt kindlustusvõtjatele selgeks. Usun, et ka seda tehti Teie tädimehele ja tutvustati elukindlustuse üldtingimusi, mille põhjal kindlustusvõtjal on õigus pärast kolme aasta maksude tasumist kindlustuse lõpetamisel nõuda poliisi tagasiostmist.“

Põhimõtteliselt ei sõlmita ka kindlustusi mitte selleks, et neid teisel-kolmandal aastal lõpetada. Neid isikuid, kes lõpetavad kärsitult enne tähtaega või surma elukindlustused, võime võrrelda majahitajaga, kes enne katuse pealelöömist kisub oma maja seinad maha ja lööb kogu oma ettevõttele käega. Et sääranane

ehitaja kannab kahjusid, see on selge kõigile.

Kui aga isik, kelle elu on kindlustatud sarnases suures ühistegevuses kindlustusseltsis, nagu seda on EEKS-MAJA täidab kõik poliisi tingimustes ettenähtud punktid, mis on koostatud kõigiti paenduvatena ja vastuvõetavatena kindlustusvõtjale, siis ei ole siin mingit raha mahaviskamist.

Nagu minule selgus, olete Teie, härra V., kindlal veendel, et ilma tulekindlustuseta ei saa läbi, siis seda rohkem tohiks Teil huvi tekkida elukindlustuse vastu, sest tulest laastatud majapidamist on veelgi, kui alles tervis, võimalik suurte pingutustega üles ehitada. Kui aga juhtub õnnetus eluga — ma toonitaksin siin just perekonnapea eluga. Mis saab siis? Ja ühelgi meie hulgast pole tasus lepingut Vikatimehega. Meie ei tea ükski oma elupäevade arvu. Paljudki, keda sängitatakse maamulda, tahtsid samuti elada, sest olid nad ju terved inimesed, ent nüüd ei viibi nad enam elavate hulgas. Nii imelik kui see ka on ja meil vastumeelt mõelda sellele, ei pääse meist keegi mööda surmast kui paratamusest.“

„Seda nüüd küll. Ega oma surma muidugi keegi ette ei tea. Aga eks selle elukindlustusega ole aega.“

„Just see, et meist ükski ei tea oma elupäevi ette, sunnib

meid ettevaatusel. Nagu ma näen, on Teie poeg alles üsna noor ja vajab Teie ja Teie abikaasa tuge kindlasti pikemat aega, enne kui ta on suuteline astuma iseseisvalt ellu. Ma olen kindel, et need perekonnapead, kes siit maisest elust lahkumisel on jätnud maha elukindlustuse poliisi, on palju kergendanud oma armastatud abikaasa elumuresid sel saatuse raskel katsumissilmapiigul.“

„Jah, eks ta ole küll nii, aga kust seda suurt rahasummat võtta, mis tuleb kindlustusseltsi sisse maksta.“

„Teie ettevaatus, härra V., on väga põhjendatud. Alati enne kui asuda elukindlustamisele, peab kindlustusvõtja laskma endale tutvustada kindlustuse mooduseid ja elukindlustuse üldtingimusi. Teie tähendasite, kust võtta seda suurt rahasummat. Usun, et Teil ei ole mitte ülesaatmatuid raskusi igal kuul elukindlustuse peale eraldada oma kuu sissetulekust näit. 7 krooni. Et Teile täpsemalt nimetada elukindlustusega ühenduses olevaid summasid, palun Teie vanust ja veel julgen küsida, kas Teid, härra V., huvitab ainult elukindlustus või pakub Teile huvi ka ühes elukindlustusega siduda kapitalikogumise moodust.“

„Kuidas viimast asja mõista. Mis raha ma oma surmaga ikka kogun?“

(Järgneb.)

Kuningas oled,

kui suudad ära hoida õnnetuste tagajärgi.

Hoerster.

Uuesti jõusse!

1931., 1932. ja 1933. aasta majanduslik surutis piiras elukindlustuse arengut mitmel rindel. Ühelt poolt oli tugevasti raskendatud uute kindlustuste hankimine; teiselt poolt oli neil aastail tavalisest palju rohkem neid kindlustusvõtjaid, kes loobusid preemiaste tasumisest, lastes nõnda kord võetud elukindlustuse raugeda. Samasse ajajärku langeb ka suhteliselt palju kindlustussummade vähendamisi.

1933. aasta teisel poolel sündis majanduselus murrang ning säält pääle on olukord järjekindlalt paranenud.

Majanduslik tõus peegeldub selgesti vastu ka elukindlustuse hankimisetöö tulemustes. 1934. ja eriti 1935. aasta uus toodang ületab kaugelt kriisiaastate saavutused.

Võib päris kindlasti arvata, et üldine rahaolude paranemine ei ole jätnud puudutamata ka neid, kellele kindlustused rasketel

aastatel raugesid või kes siis kindlustussummasid vähendasid. Ei ole selle tõttu midagi loomulikumat, kui majanduslikel põhjustel raugenud kindlustusi viiakse uuesti jõusse või tehakse vastavatele isikutele uusi kindlustusi.

Kõiki raugenud kindlustusi jõusse viia ei ole teadagi võimalik. Sest kaheldamatult on üksikuid, keda nüüdse tervisliku seisundi tõttu ei saa enam kindlustada ning on teisi, kes muil põhjusil ei saa või ei taha kindlustust võtta.

Ometi on neidki küllalt, kes vastava selgitustöö tagajärjel nõustuksid oma kindlustuse jõusseviimisega või võtaksid koguni uue kindlustuse. On tarvis ainult vastavat selgitustööd.

Tuletagu sellepärast iga esindaja meelde uute kandidaatide otsimise kõrval ka endisi kindlustusvõtjaid ning püüdku neid uuesti veenda elukindlustuse tarvilikkuses ja hüvedes.

Olen raugenud kindlustus...

Kord olin mina võimas. Ma pakkusin toitu, kehakatet ja päävarju. Minust lausa hoovas elujõudu. Mul oli väge päästa kodu, maksta võlgu, anda lastele kasvatust, luua hääolu. Olin tükkikene pärgamenti, mida võis silmapilkselt muuta sularahaks.

Siis tema, kelle elupäevade möödudes mina pidin täitma oma suure ülesande, läks igavikku...

Kuulsin leske hämmastunult raskelt hüüatavat. Kuulsin tema südantlõhestavat nuuksumist ja nuttu. Tema pisaraid pudenes minu koltunud lehtedele.

Tema viimne ja ainus lootus oli purunenud. Sest mina, tema tugi, olin raugenud elukindlustus. Kõik jõud ja vägi oli minust taganenud. Ma ei suutnud enam päästa kodu, maksta võlgu, anda lastele leiba, kehakatet ja päävarju. Ei jaksanud kellelegi luua hääolu.

Minus ei ole nüüd enam mingit väärtust. Loon vaid kurbust ja süvendan lohutust. Olen raugenud kindlustus...

(Keskinäisyys'i järgi.)

VARIA

Elukindlustussumma 5 miljonit dollarit maksti John S. Rockefellerile.

Ameerika Ühendriikide kindlustusseltsid maksavad elukindlustussummad kindlustatuile endile hiljemalt nende 96 aastaseks saamisel.

96 aastase ea saavutamine on loomulikult harukordne — vastava Ameerika statistika põhjal elab sajastuhandest kindlustatuid vaid üks sarnase kõrge vanuseni.

Käesoleva aasta juulis pidas oma 96. sünnipäeva John S. Rockefeller. Sel puhul tulidki väljamaksmisele kindlustussummad tema elukindlustuse poliiside järgi, kogusummas 5 miljonit dollarit.

Esimese elukindlustuslepingu sõlmis Rockefeller paarikümne aastase noormehena, olles sel ajal osanikuks ühes väikeses äris. Aeg-ajalt sõlmis ta täiendavaid kindlustusi, kuni nende kogusumma tõusis lõppeks eespool märgitud kõrgusele.

(Vakuutussanomia järgi).

Soome elukindlustus- seltsid

on hankinud 1935. a. esimesel poolaastal kokku 55.156 elukindlustust kogukindlustussummaga 709 miljonit Soome marka.

1934. a. esimese poolaasta vastavad arvud olid 40.629 kindlustust ja 528 miljonit Soome marka. Seega 1935. a. esimese poole toodang näitab 1934. a. omaga võrrelduna tõusu kind-

lustuste arvus 36% ja kindlustussummas 34%.

(Vakuutussanomia järgi).

Eestis oli keskmiselt 91 surmajuhuse kohta ainult ühel juhusel elukind- lustus olemas.

Riigi statistika keskbüroo kokkuvõtete järgi oli 1933. a. Eestis kõigil kindlustusseltsidel kokku 21.121 jõusolevat elukindlustuse poliisi. Samal aastal suri Eestis 16.472 inimest ja kindlustusseltsid maksid välja elukindlustuse kahjusid arvult 180, kogusummas 223.654 krooni, mis teeb välja keskmiselt iga 91 surmajuhuse kohta ühe elukindlustuse väljamaksu.

Väike-elukindlustuse alal

on seni olnud 3 poliiside amortiseerimist.

Esimesel loosimisel langes võit poliisile № 25 064, asukohaga Paide, mille järele oli makstud 5 kuu preemia. Teisel loosimisel langes võit poliisile № 25 972, asukohaga Kolga-Leesi, Harjumaal, makstud oli samuti 5 kuu preemia.

Kolmanda loosimise võit läks Tamsalu, poliisile № 26 588, mille järgi makstud oli 3 kuu preemia.

Juhime siinkohal esindajate tähelepanu endisest suuremal määral väike-elukindlustuse hankimisele, millega saavutaksime sagedama loosimise, mis omakorda annab hoogu ja äratav kindlustusvõtjais suuremat huvi väike-elukindlustuse vastu.

Hoogsa hanketöö kõrval ärge hetkekski unustage vanade kindlustuste preemiate inkassot, sest —

hoolsa ja täpse inkassotööga hoitakse ära nii mõnigi elukindlustuse enneaegne raugemine.

Püüdke saavutada aasta lõppkuudel inkassotööski tõhusaid tulemusi.

Kindlustuste sooviavalduste ja muude vormulaaride täitmisel palutakse silmas pidada:

Vastata tuleb kõigile küsimustele,

Igale küsimusele tuleb vastata eraldi,

Kriipsud ei ole vastused — vastused olgu selgesõnalised.

Vormulaaride korralik täitmine kiirendab poliiside väljasaatmist.

Täitke võimalikult kõik sooviavaldused tindiga.

Sooviavalduste korralik kirjutamine tindiga aitab kindlustusvõtja silmis tõsta kindlustuslepingu vääriskust.

Esindajad!

Aasta viimane veerand on käes.

Kindlustuste hankimise töö edeneb üle maa täie hooga. Aga tehkem seda veelgi paremini ja andkem hääle tegevusaastale veel parem lõpp. Igal tavalisest natuke rohkem pingutust ja tagajärg on üllatav.

Väljaandja: Kindlustuse Selts EEKS-MAJA. Vastutav toimetaja: O. Suursööd.
„EEKS-MAJA Teataja“ ilmub tarviduse järele ja saadetakse kõigile EEKS-MAJA esindajatele tasuta.

„Graafika“ trükk Tallinn, Liivalaia 47. 1935. a.

Ainult köis, —
aga hoiab laeva sattumast
torni kätte.
Sama kasu toob elukind-
lustuse poliis Teile ja Teie
omastele.

(The Insurance Salesman.)
„Keskinäisyys“